

Τὸ λείψανον τοῦ πατριάρχου Νήφωνος θησαυρίζει ἡ ἐν Ἀγίῳ Ὁρεὶ μονὴ τοῦ Διιωνυσίου, πλὴν τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς φυλακτούμενων ἐν τῷ ναῷ τῆς μονῆς Κούρτε δὲ Ἀρτέσῃ τῆς Βλαχίας, εἰς ἣν ἀποκομίσας ἀφίερωσεν αὐτὰ τῷ 1518 δὲ ἡγεμώνῳ Νιάγος Βασσαράβᾳ⁷⁵⁸. Εἶκόνα καὶ ναὸν αὐτῷ βλέπει τις ἐν τῇ ἐν Ἀγίῳ Ὁρεὶ μονῇ τοῦ Διιωνυσίου.

Τὸν βίον τοῦ Νήφωνος Β' ἔγραψεν ἐν ἀρχαιούσῃ φράσει Γαβριήλ ιερομόνχος καὶ πρῶτος τοῦ Ἀγίου Ὁρούς μαθητής χρηματίσας τοῦ μακαρίου πατριάρχου⁷⁵⁹.

Ἡ ὁρθόδοξος ἀνατολικὴ Ἐκκλησία γεφαίρει τὴν μνήμην τοῦ ιεροῦ Νήφωνος τὴν 11 αὔγούστου τὴν κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ιερὰν ἀκολουθίαν ἔγραψεν ὁ ἱατρὸς Ἰωάννης Κομνηνὸς, δι μετὰ ταῦτα κληθεὶς Ἱερόθεος καὶ μητροπολίτης Δρύτεας γενόμενος·

ὡστε τὴν χρονολογίαν 1502—1503 δὲ ἀνκγνώστης δύναται ὑν θεωρήσῃ γρονικὸν διάστημα σχεδὸν χρείας τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου.

1503—1504. 169. ΠΑΧΩΜΙΟΣ Α' τὸ α'.

Ἡ δευτέρη σύνοδος διμερῶν γένσεων πατριάρχην ἔξελέξατο τὸν μητροπολίτην τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Ζιγνῶν Παχώμιον, ὃν μετεπέμψατο εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἐκράτηρε τῶν οἰάκων τῆς Ἐκκλησίας δὲ Παχώμιος κατὰ μὲν τοὺς χρωνογράφους οὐδὲ δόλον ἐν ἔτος ἀλλ' ὡς φρονῶ καὶ πλέον ἐνδέ, ἵσως ἐπὶ δύο ἔτη. Τότε ἡ Ἐκκλησία ἣν τεταραγμένη, οἱ δὲ φίλοι τοῦ λαμπροῦ Ἰωακείμου θέλοντες ὑν ἐπιβραβεύσωσιν αὐτῇ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν δόξαν, θυσίαν ἀλληγορικήν, ἀλλ' εἰς βάρος

758. Φωτεινοῦ, τόμ. Β', σελ 83.

759. M. I. Γεδεών, Ὡ Αθω;, σελ. 209.